

Sygn. akt VIII C 1280/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 października 2019 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Widzewa w Łodzi VIII Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Małgorzata Sosińska-Halbina

Protokolant: st. sekr. sąd. Izabella Bors

po rozpoznaniu w dniu 30 października 2019 roku w Łodzi

na rozprawie

z powództwa (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w Ł.

przeciwko A. O.

o zapłatę

1. oddała powództwo;
2. zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 287 zł (dwieście osiemdziesiąt siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt VIII C 1280/19

UZASADNIENIE

W dniu 18 stycznia 2019 roku powód (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w Ł. wytoczył przeciwko pozwanemu A. O. w elektronicznym postępowaniu upominawczym powództwo o zapłatę kwoty 848,24 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 18 stycznia 2019 roku do dnia zapłaty, a także wniósł o zasądzenie zwrotu kosztów procesu.

W uzasadnieniu pozwu powód podniósł, że zawarł z pozwanym umowę ubezpieczenia na okres od dnia 13 grudnia 2016 roku do dnia 12 grudnia 2017 roku, na potwierdzenie czego wystawił polisę nr (...). W zamian za udzielaną ochronę ubezpieczeniową pozwany zobowiązał się opłacić składkę ubezpieczeniową, z której to powinności nie wywiązał się. Poza nieuiszczoną składką (kwota 750 zł) na zadłużenie pozwanego składa się kwota 98,24 zł tytułem skapitalizowanych odsetek.

(pozew w elektronicznym postępowaniu upominawczym k. 4-7)

W dniu 14 lutego 2019 roku Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie wydał w przedmiotowej sprawie nakaz zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym, którym zasądził od pozwanego na rzecz powoda dochodzoną wierzytelność wraz z kosztami procesu.

Nakaz ten pozwany, reprezentowany przez zawodowego pełnomocnika, zaskarżył sprzeciwem w całości, podnosząc zarzut nieuwodnienia istnienia wierzytelności oraz jej wysokości, a także wymagalności roszczenia. W uzasadnieniu sprzeciwu pozwany wskazał, iż w dniu 24 września 2016 roku sprzedał pojazd marki F (...), którego dotyczyła umowa ubezpieczenia.

Postanowieniem z dnia 13 czerwca 2019 roku Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie stwierdził skuteczne wniesienie sprzeciwu i utratę mocy nakazu zapłaty w całości oraz przekazał rozpoznanie sprawy do Sądu Rejonowego dla Łodzi-Widzewa w Łodzi.

(nakaz zapłaty k. 8, sprzeciw k. 14-16, k. 29-30v., postanowienie k. 26v.)

W odpowiedzi na sprzeciw powód podtrzymał żądanie pozwu. Wyjaśnił, że łączyła go z pozwanym umowa ubezpieczenia OC dotycząca samochodu marki F. (...) o nr rej. (...) zawarta pierwotnie na okres od dnia 13 grudnia 2013 roku do dnia 12 grudnia 2014 roku. Umowa ta nie została przez pozwanego wypowiedziana, w następstwie czego doszło do zawarcia kolejnej umowy na następne 12 miesięcy z okresem obowiązywania: od dnia 13 grudnia 2014 roku do dnia 12 grudnia 2015 roku (druga polisa), od dnia 13 grudnia 2015 roku do dnia 12 grudnia 2016 roku (trzecia polisa), od dnia 13 grudnia 2016 roku do dnia 12 grudnia 2017 roku (czwarta polisa).

(pismo procesowe k. 44-45)

W toku dalszego postępowania pełnomocnicy stron podtrzymali stanowiska w sprawie. Pełnomocnik pozwanego uzupełniająco wyjaśnił, że niezawiadomienie ubezpieczyciela o zbyciu pojazdu przez sprzedającego, może mieć wpływ na odpowiedzialność zbywcy za zapłatę składki wyłącznie w odniesieniu do umowy, w trakcie trwania której doszło do sprzedaży pojazdu.

(pismo procesowe k. 46, k. 50-51, protokół rozprawy k. 56)

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwanego A. O., jako ubezpieczającego i posiadacza pojazdu, łączyła z powodem umowa ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdu marki F. (...) o nr rej. (...). Umowa, o której mowa, była pierwotnie zawarta na okres od dnia 13 grudnia 2013 roku do dnia 12 grudnia 2014 roku. Pozwany nie wypowiedział przedmiotowej umowy, w wyniku czego na przestrzeni kolejnych lat dochodziło do zawarcia następnych umów na kolejne 12-miesięczne okresy. I tak, za okres od dnia 13 grudnia 2014 roku do dnia 12 grudnia 2015 roku powód wystawił polisę nr (...) ze składką w wysokości 809 zł płatną do dnia 9 marca 2015 roku, za okres od dnia 13 grudnia 2015 roku do dnia 12 grudnia 2016 roku wystawił polisę nr (...) ze składką w wysokości 625 zł płatną do dnia 9 marca 2016 roku.

W okresie obowiązywania polisy nr (...), w dniu 24 września 2016 roku, A. O. sprzedał przedmiotowy samochód D. S.. Z chwilą zakupu auta i utratą posiadania przez pozwanego, na D. S. przeszły wszelkie prawa i obowiązki wynikające z polisy OC, o której mowa wyżej.

(polisa OC k. 39-39v., k. 40-40v., umowa sprzedaży k. 47, okoliczności bezsporne)

Z dniem 12 grudnia 2016 roku umowa ubezpieczenia potwierdzona polisą nr (...), wobec sprzedaży pojazdu marki F., uległa rozwiązaniu z mocy prawa. Pomimo rozwiązania umowy, powód wystawił na pozwanego, jako ubezpieczającego pojazd, kolejną polisę OC, nr (...) - (...), z okresem ubezpieczenia od dnia 13 grudnia 2016 roku do dnia 12 grudnia 2017 roku. Składka za ubezpieczenie została w polisie oznaczona na kwotę 750 zł, a termin jej płatności do dnia 6 marca 2017 roku.

(polisa k. 38-38v.)

W wezwaniu do zapłaty z dnia 28 sierpnia 2018 roku zadłużenie pozwanego zostało oznaczone na kwotę 827,67 zł, w tym 750 zł należności głównej.

(wezwanie do zapłaty k. 37, polisa k. 38-38v.)

Do dnia wyrokowania pozwany nie zapłacił kwoty dochodzonej pozwem.

(okolicość bezsporna)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił bądź jako bezsporny, bądź w oparciu o dowody z powołanych dokumentów, których prawdziwości ani rzetelności sporządzenia nie kwestionowała żadna ze stron procesu.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo jako niezasadne podlega oddaleniu.

W sprawie znajdują zastosowanie przepisy Księgi pierwszej – części ogólnej Kodeksu cywilnego, przepisy Księgi trzeciej dotyczące umowy ubezpieczenia oraz przepisy ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, zwanej dalej ustawą.

Zgodnie z treścią przepisu art. 805 § 1 k.c., przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się, w zakresie działalności swojego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę. Ubezpieczyciel zobowiązany jest potwierdzić zawarcie umowy dokumentem ubezpieczenia (art. 809 § 1 k.c.).

Stosownie zaś do treści art. 23 ust. 1 i art. 26 ust. 1 ustawy, posiadacz pojazdu mechanicznego jest obowiązany zawrzeć umowę obowiązkowego ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody powstałe w związku z ruchem posiadanego przez niego pojazdu. Umowę ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych zawiera się (co do zasady) na okres 12 miesięcy.

Zgodnie z art. 28 ust. 1 ustawy, jeżeli posiadacz pojazdu mechanicznego nie później niż na jeden dzień przed upływem okresu 12 miesięcy, na który umowa ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych została zawarta, nie powiadomi na piśmie zakładu ubezpieczeń o jej wypowiedzeniu, uważa się, że została zawarta następna umowa na kolejne 12 miesięcy.

Jednocześnie w myśl art. 31 ust. 1 ustawy, w razie przejścia lub przeniesienia prawa własności pojazdu mechanicznego, którego posiadacz zawarł umowę ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych, na posiadacza pojazdu, na którego przeszło lub zostało przeniesione prawo własności, przechodzą prawa i obowiązki poprzedniego posiadacza wynikające z tej umowy. Umowa ubezpieczenia OC ulega rozwiązaniu z upływem okresu, na który została zawarta, chyba że posiadacz, na którego przeszło lub zostało przeniesione prawo własności, wypowie ją na piśmie. W przypadku wypowiedzenia umowy ubezpieczenia OC, ulega ona rozwiązaniu z dniem jej wypowiedzenia. Przepisów art. 28 nie stosuje się.

W przedmiotowej sprawie bezspornym było, że w związku ze sprzedażą pojazdu marki F. (...) i utratą posiadania tego pojazdu przez pozwanego, na nabywcę D. S. przeszły prawa i obowiązki poprzedniego posiadacza wynikające z umowy ubezpieczenia OC nr (...) - (...), zawartej przez powoda z pozwanym. Godzi się przypomnieć, że sam fakt sprzedaży pojazdu i utrata posiadania pojazdu pociąga za sobą przejście na nabywcę uprawnień z tytułu umowy ubezpieczenia, o czym przesądza art. 31 ust. 1 ustawy.

W dalszej kolejności wskazać należy, że w myśl cytowanych przepisów ustawy, tj. art. 31 ust. 1, polisa nr (...) nie mogła ulec wznowieniu z końcem okresu jej obowiązywania i to niezależnie od tego, czy umowa ubezpieczenia OC została wypowiedziana przez nabywcę pojazdu marki F. (...), czy też nie. W konsekwencji uznać należy, że z dniem 12 grudnia 2016 roku (końcowa data obowiązywania ochrony ubezpieczeniowej) umowa ubezpieczenia ulegała rozwiązaniu z mocy samego prawa i nie miały do niej zastosowania przepisy art. 28 ust. 1 ustawy. W konsekwencji irrelevantne znaczenie ma okoliczność, czy pozwany, bądź też nowy właściciel pojazdu marki F., poinformowali powoda o jego zbyciu. Wprawdzie obowiązek taki wynika wprost z art. 32 ust. 1 ustawy, to jednocześnie skutki jego niedochowania mają znaczenie wyłącznie wówczas, gdy po sprzedaży pojazdu istnieje jeszcze konieczność opłacenia składki za

ubezpieczenie na gruncie obowiązującej w dacie sprzedaży umowy ubezpieczenia, co w niniejszej sprawie nie miało miejsca. Powód nie podnosił bowiem, aby z tytułu umowy nr (...) pozwanego obciążał obowiązek zapłaty składki.

Mając powyższe na uwadze, Sąd oddalił powództwo w całości.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. zasądając od powoda na rzecz pozwanego kwotę 287 zł, na którą złożyło się wynagrodzenie pełnomocnika w stawce minimalnej – 270 zł (§ 2 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie, Dz.U. 2015, poz. 1800) oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa – 17 zł.